

JURISPRUDENTIENIEUWSBRIEF • BESTUURSRECHT

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email redactieJnB@rechtspraak.nl

Telefoon 088 361 1020

Citeertitels JnB 2024

Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende onderwerpen:

Algemeen bestuursrecht	2
Omgevingsrecht	3
Omgevingswet	3
Wabo	3
Wro	4
Natuurbescherming	7
Ambtenarenrecht	7
Ziekte en arbeidsongeschiktheid	8
Sociale zekerheid overig	10
Bestuursrecht overig	10
Algemene verordening gegevensbescherming	10
Belastingdienst-Toeslagen	11
Huisvesting	12
Onderwijs	12
Wet Bibob	13
Wet open overheid/Wet openbaarheid van bestuur	13
Wet politiegegevens	14
Wet wapens en munitie	14
Vreemdelingenrecht	15
Regulier	15
Asiel	17

De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes – elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel) rechtsgebied aangeboden. Door in de inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link onder de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

Algemeen bestuursrecht

JnB 2024, 141

ABRS, 07-02-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:501](#) (uitspraak niet gepubliceerd op www.rechtspraak.nl)
staatssecretaris van Infrastructuur en Waterstaat, verweerder.

Awb 6:12 lid 4, 7:10 lid 1

DWANGSOM EN BEROEP NIET TIJDIG BESLISSEN. I.c. wordt geoordeeld dat de beroepen tegen het niet tijdig nemen van een besluit op bezwaar niet onredelijk laat zijn ingediend. Tussen het verstrijken van de beslistermijn van de staatssecretaris en het instellen van beroep zit een tijdsverloop van 7 tot 8 maanden. Voor het antwoord op de vraag of de beroepen onredelijk laat zijn ingediend, is het van belang om vast te stellen of Recycling Netwerk op het moment dat zij beroep instelde, redelijkerwijs nog een besluit van de staatssecretaris mocht verwachten. Geoordeeld wordt dat dit het geval is en dat het beroep daarom niet onredelijk laat is ingediend. Hierbij wordt betrokken dat sinds de indiening van het handhavingsverzoek veelvuldig contact en overleg is geweest tussen de staatssecretaris en Recycling Netwerk. Recycling Netwerk kan niet worden tegengeworpen dat zij de staatssecretaris, gelet op het grote aantal bezwaren en belanghebbenden, de tijd heeft gegund om te kunnen beslissen op haar bezwaarschriften.

JnB 2024, 142

MK Rechtbank Midden-Nederland, 14-02-2024, [ECLI:NL:RBMNE:2024:698](#)

college van burgemeester en wethouders van Gooise Meren, verweerder.

Awb 6:11

VERSCHOONBARE TERMIJNOVERSCHRIJDING. Verlening omgevingsvergunning. I.c. wordt geoordeeld dat de overschrijding van de termijn voor het indienen van bezwaar niet verschoonbaar is. Verwijzing naar de uitspraak van het CBb van 30 januari 2024, [ECLI:NL:CBB:2024:31](#). Geoordeeld wordt dat bij eisers geen sprake is van het ontbreken van verwijtbaarheid of van geringe verwijtbaarheid.

[Naar inhoudsopgave](#)

Omgevingsrecht

Omgevingswet

JnB 2024, 143

MK Rechtbank Midden-Nederland, 26-01-2024, [ECLI:NL:RBMNE:2024:315](#)

college van gedeputeerde staten van de provincie Utrecht, verweerder.

Omgevingswet 5.1 lid 2 onder g

Aanvullingswet natuur Omgevingswet 2.6 lid 1, 2.9 lid 1

Wet natuurbescherming (Wnb) 3.3, 3.8

OMGEVINGSWET. OVERGANGSRECHT. NATUUR. Vervolg op tussenuitspraak van 04-08-2023 [ECLI:NL:RBMNE:2023:4082](#). I.c. wordt geoordeeld dat de op grond van artikel 3.8 van de Wnb verleende ontheffing en de op grond van artikel 3.3 van de Wnb gegeven positieve weigering in stand blijven. Dit betekent dat de toestemming voor het verstoren van de beschermde diersoorten voor de woonwijk op de vliegbasis Soesterberg blijft gelden en dat de verstorende werkzaamheden mogen worden uitgevoerd overeenkomstig de daarbij gestelde voorwaarden en voorschriften. Als deze uitspraak onherroepelijk wordt, worden deze rechtsgevolgen gelijk gesteld met de rechtsgevolgen van een omgevingsvergunning voor een flora- en fauna-activiteit als bedoeld in artikel 5.1, tweede lid, onder g, van de Omgevingswet (voor het verstoren van de vleermuissoorten en van de eekhoorn, hazelworm en kommavlinder) en met de rechtsgevolgen van een positieve weigering van een dergelijke omgevingsvergunning (voor het verstoren van de veldleeuwerik en voor het beschadigen of vernielen van voortplantings- of rustplaatsen van de vleermuissoorten). Dat volgt uit het overgangsrecht van artikel 2.6, eerste lid, van de Aanvullingswet natuur Omgevingswet.

Zie in dit verband ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje "Natuurbescherming" (JnB 2024, 145).

[Naar inhoudsopgave](#)

Wabo

Jurisprudentie Wabo-milieu:

- MK Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 24-01-2024, [ECLI:NL:RBZWB:2024:563](#).

Wro

JnB 2024, 144

Uitspraak en Tussenuitspraak MK ABRS, 14-02-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:625](#)

provinciale staten van Noord-Brabant, college van gedeputeerde staten van Noord-Brabant.

Interim omgevingsverordening Noord-Brabant (IOV) 3.23

Wet natuurbescherming (Wnb) 2.7, 2.8

Beleidsregel natuurbescherming Noord-Brabant (Beleidsregel)

WRO. INPASSINGSPLAN. NATUUR. NATUURVERGUNNING. STIKSTOF. STRIJD MET DE IOV. VERKEERSMODEL. STIKSTOFBEREKENINGEN. AQUA-PRI. SALDERING. Vervolg op

tussenuitspraak van 24-11-2021, [ECLI:NL:RVS:2021:2627](#). I.c. wordt geoordeeld dat aan de aangepaste plannen nog steeds tekortkomingen kleven. Niet is gebleken dat provinciale staten gemotiveerd hebben willen afwijken van de regeling in artikel 3.23, derde lid, van de IOV, die voor hen als beleid geldt. Omdat de fysieke NNB-compensatie niet in de planregels van de herstelbesluiten is geregeld en dat wel moet op grond van de genoemde regeling in de IOV, zijn de inpassingsplannen in dat opzicht in strijd met artikel 3:46 van de Awb genomen. De gehanteerde motivering in de passende beoordeling, die aan zowel de inpassingsplannen als de Wnb-vergunning ten grondslag is gelegd, voor zover extern is gesaldeerd met de beëindiging van de veehouderij aan de [locatie 2], voldoet niet aan het vereiste van artikel 3:46 van de Awb, omdat onvoldoende duidelijk is dat de externe saldering voldoet aan de beleidsregel. Daarnaast is niet duidelijk of deze veehouderij tot de zogeheten 'stoppers' behoort, waardoor evenmin duidelijk is of de stikstofdepositie niet eerder is ingezet, zodat strijd bestaat met artikel 3:2 van de Awb.

[...] Bij tussenuitspraak van 24 november 2021, [ECLI:NL:RVS:2021:2627](#), heeft de Afdeling [...] opgedragen om [...] de daarin omschreven gebreken in de gecoördineerd voorbereide en [...] vastgestelde (gewijzigde) inpassingsplannen "Gebiedsontwikkeling Oostelijke Langstraat Oost"(hierna: GOL Oost) en "Gebiedsontwikkeling Oostelijke Langstraat West" (hierna: GOL West of gezamenlijk: GOL), en de [...] verleende natuurvergunning voor de realisatie en de ingebruikname van het project "Gebiedsontwikkeling Oostelijke Langstraat" te herstellen [...].

[...] Strijd met de Interim omgevingsverordening Noord-Brabant

[...] 29.3. [...] Het is de Afdeling niet gebleken dat provinciale staten gemotiveerd hebben willen afwijken van de regeling in artikel 3.23 derde lid van de IOV, die voor hen als beleid geldt. Het betoog dat de fysieke NNB-compensatie ten onrechte niet in de planregels van de herstelbesluiten is geregeld, slaagt. Op dit punt zijn de inpassingsplannen dan ook in strijd met artikel 3:46 van de Awb.

[...] Gebreken in de passende beoordeling

[...] Onjuistheden in de uitgangspunten en uitkomsten van de stikstofberekeningen

[...] 39.2. De Afdeling overweegt dat bij de aanleg van wegen zoals aan de orde is bij de GOL de uitstoot in de aanlegfase adequaat moet worden gemodelleerd en dat daarvoor vlak- en puntbronnen kunnen worden gebruikt. De locatie van deze bronnen is altijd een benadering van de werkelijkheid, omdat de bron van de uitstoot zich verplaatst tijdens de aanleg. De locatie van deze bronnen moet zo gekozen worden dat deze een reële benadering van de werkelijkheid vormt. Naar het oordeel van de Afdeling is dat in dit geval gebeurd. [...]

[...] Beëindiging saldogevers ten behoeve van GOL en juiste waarden?

[...] 42.2. De Afdeling stelt vast dat voor het project GOL een passende beoordeling is gemaakt die op alle aspecten van dat project betrekking heeft. Het project GOL is geen voortzetting van een eerder vergund project waarvoor eerder een beoordeling is gemaakt. Of van een eerdere passende

beoordeling gebruik kan worden gemaakt, is daarom niet een vraag die in deze uitspraak moet worden beantwoord. Het arrest AquaPri is in zoverre niet van belang voor de vraag of de passende beoordeling die in deze zaak aan de orde is, in overeenstemming is met artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn.

De Afdeling begrijpt de beroepsgrond van VGNB en anderen zo dat is bedoeld te betogen dat uit het arrest AquaPri volgt dat bij de passende beoordeling voor de GOL beoordeeld had moeten worden of de passende beoordeling voor het project aan de [locatie 1] voldeed aan de vereisten van artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn. Bij de passende beoordeling voor de GOL is namelijk rekening gehouden met het stopzetten van de veehouderij aan de [locatie 1].

De Afdeling volgt de VGNB en anderen hierin niet. De stopzetting van de activiteiten aan de [locatie 1] is namelijk een mitigerende maatregel, die in de passende beoordeling kan worden betrokken bij de beoordeling of eventuele schadelijke gevolgen die rechtstreeks uit een plan of project voortvloeien, kunnen worden voorkomen of verminderd. Het gevolg van het stopzetten van de activiteiten aan de [locatie 1] is een vermindering van de stikstofemissie waarmee in de passende beoordeling van de GOL rekening is gehouden. Met die vermindering mag rekening worden gehouden, omdat het gaat om stikstofemissie die feitelijk kon worden veroorzaakt op basis van een onherroepelijke en een voor onbepaalde tijd geldende natuurtoestemming, terwijl die emissie in verband met het project GOL is beëindigd. Zoals hiervoor al aangegeven is, wordt door VGNB en anderen de omvang van deze vermindering niet bestreden.

De beroepsgrond dat in de passende beoordeling ten onrechte rekening is gehouden met de beëindiging van de veehouderij aan [locatie 1] omdat de toestemming voor deze veehouderij gebaseerd is op een gebrekkige passende beoordeling, slaagt niet.

42.3. De Afdeling hecht eraan om in reactie op deze beroepsgrond verder te overwegen dat VGNB en anderen terecht naar voren hebben gebracht dat de omgevingsvergunning voor de [locatie 1] in Drunen was gebaseerd op een gebrekkige passende beoordeling. Die passende beoordeling was namelijk gebaseerd op het PAS. Door het oordeel van de Afdeling in de PAS-uitspraak ECLI:NL:RVS:2019:1603, onder 28.1) staat vast dat die passende beoordeling niet voldoet aan de vereisten van artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn. Een toestemming voor een project die is gegeven op grond van een passende beoordeling waarvan vaststaat dat deze gebrekkig is, is echter niet van rechtswege nietig.

Wanneer een vergunning is afgegeven voor een project na een beoordeling die niet voldeed aan artikel 6, derde lid van de Habitatrichtlijn, moet die schending wel ongedaan worden gemaakt. Dit vergt echter een onderzoek dat op basis van artikel 6, eerste of tweede lid, van de Habitatrichtlijn moet worden verricht, wat hier niet aan de orde is. Bij het extern salderen moet in dit geval wel beoordeeld worden of de beëindiging van de saldogever niet al nodig is als instandhoudings- of passende maatregel. [...]

[...] Toepassing van de beleidsregel bij de verlening van de Wnb-vergunning

[...] 44. Bij de verlening van de Wnb-vergunning voor de GOL is ten aanzien van de externe saldering met de [locatie 2] toepassing gegeven aan de Beleidsregel. Artikel 2.7 van deze beleidsregel verbindt voorwaarden aan het extern salderen. [...]

[...] 44.4. De Afdeling kan op grond van de overgelegde stukken niet vaststellen of terecht is gesteld dat de totale emissie van de [locatie 2] overeenkomt met 1709,1 kg. Gedeputeerde staten hebben toegelicht dat het salderen met 1417,6 kg een bewuste onderschatting is van de emissie van de veehouderij, omdat er zekerheidshalve met 95% van de toegestane emissie van 1487,8 kg is gerekend. Op grond van de stukken en de bespreking op zitting is het echter voor de Afdeling niet duidelijk geworden op grond van welke dieraantallen en diersoorten gedeputeerde staten tot dit getal van 1487,8 kg zijn gekomen. Wel is op de zitting vastgesteld dat voor de locatie aan de [locatie 2]

eerder een melding op grond van het Activiteitenbesluit is gedaan voor het houden van Alpaca's en dat deze dieren niet in de saldering zijn betrokken. Ook is niet duidelijk geworden of met het juiste aantal melkrunderen is gerekend. Hierdoor kan niet worden beoordeeld of de externe saldering in overeenstemming is met artikel 2.7, tiende lid onder b, van de Beleidsregel. Op de zitting hebben gedeputeerde staten overigens aangegeven wel mogelijkheden te zien om de alpaca's ook in de saldering te betrekken.

Gelet op het voorgaande is de Afdeling van oordeel dat gedeputeerde staten ten onrechte hebben geconcludeerd dat de externe saldering voldoet aan de Beleidsregel. Het besluit is in zoverre in strijd met artikel 3:46 van de Awb. [...]

[...] Stoppers

45. VGNB en anderen hebben, zoals hiervoor aangegeven, naar voren gebracht dat fosfaatrechten van het bedrijf aan de [locatie 2] zijn verkocht. Uit de overgelegde stukken volgt dat per 30 juni 2018 2.666.64 kg van de beschikbare rechten van in totaal 3.792.0 kg waren overgedragen. Deze omstandigheid is aanleiding om te vermoeden dat de veehouderij aan de [locatie 2] behoort tot de categorie bedrijven die zijn beëindigd tussen 1 juli 2015 en 1 juli 2018 op grond van de zogenoemde stoppersregeling. De depositie van deze 'stoppers' is al ingezet ten behoeve van de ontwikkelingen die waren toegestaan op grond van het PAS. Het opnieuw extern salderen zou, in het geval sprake is van een 'stopper', leiden tot dubbele inzet van de verminderde depositie. Provinciale staten en gedeputeerde staten hebben niet vastgesteld of de veehouderij aan de [locatie 2] behoort tot de stoppers. Het is daarom niet zeker dat de stikstofdepositie niet al eerder is ingezet. De Afdeling is daarom van oordeel dat de passende beoordeling daardoor niet de zekerheid biedt dat de GOL de natuurlijke kenmerken van de betrokken Natura 2000-gebieden niet zal aantasten. De bestreden besluiten zijn op dit punt dan ook genomen in strijd met artikel 3:2 van de Awb. [...]

[...] Inzetten saldogevers externe saldering?

[...] 51. Naar het oordeel van de Afdeling is uit het aangevoerde niet gebleken dat provinciale staten en gedeputeerde staten in dit geval niet voldoende hebben gemotiveerd dat de beëindiging van de stikstofdepositie door de saldogevers ingezet kon worden als mitigerende maatregel. Gelet op de staat van instandhouding en de instandhoudingsdoelstelling van de relevante Natura 2000-gebieden is het behoud van natuurwaarden voldoende geborgd of, in geval een verbeter- of hersteldoelstelling geldt, kan dat doel ook op een andere wijze worden gerealiseerd. De redenen hiervoor zet de Afdeling hierna uiteen. [...]

Bij deze uitspraak is een [persbericht](#) ("Nog geen groen licht voor Gebiedsontwikkeling Oostelijke Langstraat in Brabant") uitgebracht.

[Naar inhoudsopgave](#)

Natuurbescherming

JnB 2024, 145

MK Rechtbank Midden-Nederland, 26-01-2024, [ECLI:NL:RBMNE:2024:315](#)

college van gedeputeerde staten van de provincie Utrecht, verweerder.

Wet natuurbescherming (Wnb) 3.3, 3.8

NATUURBESCHERMING. NATUURONTHEFFING. POSITIEVE WEIGERING. GROOT

OPENBAAR BELANG. Vervolg op tussenuitspraak van 04-08-2023,

[ECLI:NL:RBMNE:2023:4082](#). I.c. wordt geoordeeld dat in de tussenuitspraak al is geoordeeld dat een dringende behoefte aan woningbouw onder omstandigheden kan worden aangemerkt als maatschappelijke reden van sociale of economische aard, op basis waarvan een groot openbaar belang kan worden aangenomen om binnen het soortenbeschermingsregime van de Wnb een ontheffing te verlenen. Een dergelijke dringende behoefte kan bijvoorbeeld betrekking hebben op het wegnemen van knelpunten op de woningmarkt (overweging 53 van de tussenuitspraak), maar ook op het verminderen daarvan. Gedeputeerde staten hebben met het woningmarktonderzoek alsnog voldoende onderbouwd dat er een dergelijke behoefte is aan het type woningen waarin het plan waarvoor de ontheffing is verleend zal voorzien. Het motiveringsgebrek is daarmee hersteld. De op grond van artikel 3.8 van de Wnb verleende ontheffing en de op grond van artikel 3.3 van de Wnb gegeven positieve weigering blijven in stand. Dit betekent dat de toestemming voor het verstoren van de beschermde diersoorten voor de woonwijk op de vliegbasis Soesterberg blijft gelden en dat de verstorende werkzaamheden mogen worden uitgevoerd overeenkomstig de daarbij gestelde voorwaarden en voorschriften.

Zie in dit verband ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje "Omgevingswet" (JnB 2024, 143).

[Naar inhoudsopgave](#)

Ambtenarenrecht

JnB 2024, 146

MK CRvB, 08-02-2024, [ECLI:NL:CRVB:2024:251](#)

staatssecretaris van Defensie.

MILITAIR AMBTENARENRECHT. INVALIDITEITSPENSIOEN. PTSS. Vaststaat dat bij appellant sprake is van een PTSS met dienstverband per 15 september 2020. Tussen partijen is in geschil of dit ook moet gelden voor de peildatum in 2017. Naar het oordeel van de Raad is op grond van het rapport van ARQ Nationaal Psychotrauma Centrum (ARQ) en de medische gegevens van Reinier van Arkel Groep (hierna: RvAG) voldoende aannemelijk geworden dat op de peildatum bij appellant sprake was van een PTSS die verband houdt met zijn ervaringen tijdens de dienst in Bosnië. Appellant heeft op de peildatum 20 juli 2017 recht op een militair invaliditeitspensioen.

[Naar inhoudsopgave](#)

Ziekte en arbeidsongeschiktheid

JnB 2024, 147

MK CRvB, 01-02-2024, [ECLI:NL:CRVB:2024:236](#)

Raad van bestuur van het Uvw.

Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) 14

Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (IVBPR) 26

Toeslagenwet (TW) 3

TW. LEEFTIJDSEIS. Het Uvw heeft appellant een toeslag toegekend met ingang van [geboortedatum] 2021, de datum van de geboorte van zijn dochter. Het Uvw heeft terecht appellant niet al per 13 november 2020 in aanmerking gebracht op een toeslag op diens Ziektewetuitkering, omdat appellant op 13 november 2020 nog geen kind had en zijn partner niet is geboren voor of op 31 december 1971. Er is geen sprake van discriminatie op grond van leeftijd omdat het gemaakte onderscheid objectief gerechtvaardigd is. De Raad deelt niet het standpunt van appellant dat artikel 3 van de TW buiten toepassing moet worden gelaten wegens strijd met het evenredigheidsbeginsel.

JnB 2024, 148

MK CRvB, 25-01-2024, [ECLI:NL:CRVB:2024:218](#)

Raad van bestuur van het Uvw.

VN-Vrouwenverdrag 11

Wet arbeid en zorg (Wazo) 3:23

WAZO. ZWANGERSCHAPS- EN BEVALLINGSUITKERING VOOR ZELFSTANDIGEN (ZEZ-UITKERING). Het feit dat in het urenrefertejaar in loondienst gewerkte uren niet meetellen, en uren waarin als zelfstandige is gewerkt in het kalenderjaar waarin het recht op uitkering ontstaat evenmin, doet voor beginnende vrouwelijke ondernemers die daarvoor in loondienst werkten afbreuk aan het doel van artikel 11, tweede lid, aanhef en onder b, van het VN-Vrouwenverdrag, voor zover als gevolg hiervan de uitkering wordt gesteld op nihil. Bestreden besluit is daarom in strijd met deze bepaling.

4.9. Eén van de doelstellingen van artikel 11, tweede lid, van het VN-Vrouwenverdrag is het daadwerkelijke recht van vrouwen op arbeid te verzekeren en maatregelen te nemen om discriminatie van vrouwen op grond van huwelijk of moederschap te voorkomen. Discriminatie van vrouwen die inkomensvormende arbeid buitenshuis verrichten op grond van zwangerschap en bevalling dient te worden voorkomen. [...] De Raad begrijpt hieruit dat de bij dit verdrag aangesloten staten, door te voorzien in enige vorm van bevallingsverlof met behoud van (een zeker) inkomen, moeten bevorderen dat (de kans op) zwangerschap en bevalling voor vrouwen geen belemmering vormt om daadwerkelijk (als zelfstandige) te gaan of te blijven werken. [...]

4.12. Appellante behoorde zowel in 2018 als in 2019 tot een categorie personen waarvoor in de Nederlandse wetgeving in beginsel is voorzien in bevallingsverlof met een uitkering. In 2018 genoot zij loon uit dienstbetrekking van ongeveer € 30.000,-. In 2019 overtroffen de inkomsten uit arbeid als zelfstandige niet de (start)uitgaven maar niet betwist is dat appellante in 2019 meer dan 1.225 uur heeft gewerkt. Appellante valt echter tussen wal en schip omdat haar arbeidsuren in 2018 niet als zelfstandige maar in loondienst zijn verricht en omdat haar arbeidsuren als zelfstandige in 2019 niet meetellen. Het feit dat in het urenrefertejaar in loondienst gewerkte uren niet meetellen, en uren

waarin als zelfstandige is gewerkt in het kalenderjaar waarin het recht op uitkering ontstaat evenmin, doet voor beginnende vrouwelijke ondernemers die daarvóór in loondienst werkten afbreuk aan het in 4.9 omschreven doel van artikel 11, tweede lid, aanhef en onder b, van het VN-Vrouwenverdrag, voor zover als gevolg hiervan de uitkering wordt gesteld op nihil. Het bestreden besluit is daarom in strijd met deze bepaling. De rechtbank heeft dit niet onderkend. [...]

5.1. [...] Vanuit een oogpunt van finale geschilbeslechting zal de Raad zelf in de zaak voorzien door te bepalen dat appellante vanaf 1 november 2019 gedurende tenminste zestien weken aanspraak heeft op een uitkering wegens zwangerschap en bevalling ter hoogte van 100% van het minimumloon.

JnB 2024, 149

MK Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 24-01-2024, [ECLI:NL:RBZWB:2024:527](#)

Raad van bestuur van het Uvw, verweerder.

Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (WIA)

WIA. RE-INTEGRATIEVERPLICHTINGEN. LOONSANCTIE. Het UWV heeft terecht geconcludeerd dat de re-integratie-inspanningen van eiseres onvoldoende zijn geweest en dat zij daarvoor geen deugdelijke grond heeft. De loonsanctie is daarom terecht aan eiseres opgelegd.

3.5.10. Vaste rechtspraak van de Centrale Raad van Beroep (CRvB) is dat het voor rekening en risico van de werkgever komt, als deze afgaat op een advies van een bedrijfsarts dat onjuist blijkt te zijn. De rechtbank Oost-Brabant heeft in de uitspraak van 11 februari 2022 [[ECLI:NL:RBOBR:2022:415](#)] deze vaste rechtspraak genuanceerd.

3.5.11. De rechtbank ziet echter geen aanleiding voor nuancering van de vaste rechtspraak van de CRvB en betreft hierbij het volgende.

3.5.12. Deze rechtspraak is gebaseerd op het door de wetgever in de wetsgeschiedenis verwoorde uitgangspunt dat de werkgever verantwoordelijk is en blijft voor de re-integratie van de werknemer met inbegrip van de werkzaamheden van degene die hij daarbij inschakelt. [...]

De wetgever heeft er dus bewust voor gekozen om een mogelijk onjuist advies van de bedrijfsarts voor rekening en risico van de werkgever te laten. Het is naar het oordeel van de rechtbank dan ook aan de wetgever om dit uitgangspunt te nuanceren of te verlaten.

De rechtbank is bekend met het wetsvoorstel om het advies van een bedrijfsarts over de belastbaarheid van de werknemer leidend te maken bij de toets op de re-integratie-inspanningen [...]. Dit voorstel is echter op 30 mei 2023 door de minister weer ingetrokken. De rechtbank kent daaraan derhalve verder geen betekenis toe.

De CRvB heeft overigens ook geen aanleiding gezien zijn vaste lijn te verlaten en deze recentelijk in de uitspraak van 23 november 2023 [[ECLI:NL:CRVB:2023:2216](#)] bevestigd.

3.5.13. De rechtbank komt tot de slotsom dat het UWV terecht heeft geconcludeerd dat de re-integratie-inspanningen van eiseres onvoldoende zijn geweest en dat zij daarvoor geen deugdelijke grond heeft. De loonsanctie is daarom terecht aan eiseres opgelegd.

[Naar inhoudsopgave](#)

Sociale zekerheid overig

JnB 2024, 150

MK CRvB, 31-01-2024, [ECLI:NL:CRVB:2024:241](#)

college van burgemeester en wethouders van Apeldoorn.

Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015)

WMO 2015. AFWIJZING AANVRAAG FINANCIËLE TEGEMOETKOMING HAARSTUK. Het college is niet verplicht een maatwerkvoorziening aan betrokkene te verstrekken voor de eigen bijdrage voor de kosten van een haarstuk.

4.2. In de Zvw en onderliggende regelgeving is uitdrukkelijk bepaald dat voor hulpmiddelen ter volledige of gedeeltelijke vervanging van het haar, indien sprake is van gehele of gedeeltelijke kaalhoofdigheid als gevolg van een medische aandoening of behandeling van medische aard, een deel van de kosten voor rekening van de verzekerde kan komen. Indien de aanschaffingskosten van hulpmiddelen ter volledige of gedeeltelijke vervanging van het haar hoger zijn dan het verzekerde bedrag, dient de verzekerde voor het verschil tussen de aanschaffingskosten en het verzekerde bedrag een beroep te doen op de eigen bijdrage. De Raad leidt hieruit af dat de wetgever een bewuste keuze heeft gemaakt om de kosten voor een haarstuk slechts tot een vast bedrag te vergoeden. Dit betekent dat het college niet verplicht is een maatwerkvoorziening aan betrokkene te verstrekken voor de eigen bijdrage voor de kosten van een haarstuk.

[Naar inhoudsopgave](#)

Bestuursrecht overig

Algemene verordening gegevensbescherming

JnB 2024, 151

Rechtbank Noord-Nederland, 07-12-2023, [ECLI:NL:RBNNE:2023:5484](#)

minister van Financiën, verweerder.

Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG) 15

AVG. Afwijzing inzageverzoek. I.c heeft de minister terecht geconcludeerd dat aan eiser, in zijn hoedanigheid van rechtspersoon, geen rechten zijn toegekend onder de AVG. De minister heeft het inzageverzoek van eiser om die reden terecht afgewezen. Dat eiser stelt dat hij een groot belang heeft bij de informatie die over hem staat vermeld in de Fraude Signalering Voorziening (FSV) en wat de aanleiding voor deze registratie is geweest, biedt dan ook geen grond voor de conclusie dat de minister het inzageverzoek in de zin van artikel 15 van de AVG ten onrechte heeft afgewezen.

JnB 2024, 152

Rechtbank Midden-Nederland, 31-01-2024, [ECLI:NL:RBMNE:2024:455](#)

Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG) 12 lid 2 t/m 4, 15 lid 3

AVG. Uitspraak op verzet. I.c. wordt opposant niet gevolgd in zijn stelling dat zijn ingebrekestellingen en beroep niet prematuur waren omdat hij geen ontvangstbevestiging zou hebben gehad nu de ontvangstbevestiging – waarin de beslistermijn op grond van artikel 12, derde lid, van de AVG is verdaagd – spreekt over een verzoek en hij geen verzoek zou hebben ingediend. Het recht van inzage als bepaald in artikel 15 van de AVG kan worden uitgeoefend door te verzoeken om inzage. Artikel 12, derde lid, van de AVG hanteert de definitie ‘het verzoek krachtens de artikelen 15 tot en met 22’. Ook artikel 15, derde lid, van de AVG hanteert in de aangehaalde passage de definitie ‘zijn verzoek’, hetgeen erop duidt dat met een verzoek het recht van inzage als bedoeld in dit artikel wordt uitgeoefend. De rechtbank heeft in de uitspraak van 8 september 2023 dan ook terecht overwogen dat opposant een verzoek om inzage in zijn persoonsgegevens op grond van de AVG heeft ingediend. Dat opposant in de communicatie met de politie nooit een vraag heeft gesteld brengt de rechtbank – gelet op de bepalingen in de AVG – niet tot een ander oordeel.

[Naar inhoudsopgave](#)

Belastingdienst-Toeslagen

JnB 2024, 153

Rechtbank Amsterdam 05-02-2024, [ECLI:NL:RBAMS:2024:494](#)

Minister van Financiën, verweerder.

Wet hersteloperatie toeslagen (Wht) 4.1 lid 3 onder b

BELASTINGDIENST/TOESLAGEN. INFORMELE SCHULD. Weigering verweerder om schulden af te betalen omdat het informele schulden betreffen. Het vereiste van een notariële akte (of rechterlijke uitspraak) is vastgelegd in de Wht. I.c. is sprake van bijzondere omstandigheden die zodanig in strijd komen met algemene rechtsbeginselen, dat toepassing van het wettelijke vereiste van de notariële akte in het geval van eiseres achterwege moet worden gelaten. De rechtbank merkt op dat zij zich realiseert dat zij met deze uitspraak afwijkt van de huidige lijn van de jurisprudentie en regelgeving. De rechtbank staat echter volledig achter deze uitspraak en wil hiermee ook een signaal afgeven.

[Naar inhoudsopgave](#)

Huisvesting

JnB 2024, 154

Tussenuitspraak MK ABRS, 14-02-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:636](#)

college van burgemeester en wethouders van Amsterdam,
appellant.

Huisvestingsverordening Amsterdam 2020

HUISVESTING. URGENTIEVERKLARING. HARDHEIDSCLAUSULE. ONDEUGDELIJKE MOTIVERING. OPDRACHT RECHTBANK. Afwijzing aanvraag om een urgentieverklaring. I.c. wordt geoordeeld dat de Afdeling met de rechtbank van oordeel is dat het college onvoldoende heeft gemotiveerd waarom het geen toepassing heeft gegeven aan de hardheidsclausule. Niet is in geschil dat er bij [wederpartij] sprake is van complexe medische en psychische problematiek. Het college heeft in het kader van de hardheidsclausule ten onrechte niet naar het samenstel van factoren heeft gekeken, waarbij de Afdeling het mede van belang vindt dat [wederpartij] een licht verstandelijke beperking heeft. Met het college is de Afdeling echter van oordeel dat de rechtbank in dit geval niet het college heeft kunnen opdragen om een urgentieverklaring te verlenen. De bestuursrechter kan toetsen of het bestuursorgaan op toereikende gronden heeft besloten om al dan niet toepassing te geven aan de hardheidsclausule, maar moet gelet op de daarbij aan het college toekomende beoordelingsruimte terughoudendheid betrachten bij het zelf toepassing geven aan de hardheidsclausule. Het is in de eerste plaats aan het college om te beoordelen of sprake is van een schrijnende situatie en van bijzondere, bij het vaststellen van de Huisvestingsverordening, onvoorziene omstandigheden die gelet op het doel daarvan redelijkerwijs toch een grond voor verlening van een urgentieverklaring zouden kunnen zijn, als bedoeld in artikel 2.6.11 van de Huisvestingsverordening. Het college wordt opgedragen het gebrek in het besluit te herstellen.

[Naar inhoudsopgave](#)

Onderwijs

JnB 2024, 155

MK ABRS, 14-02-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:618](#)

college van burgemeester en wethouders van Beekdaelen.

Wet op het voortgezet onderwijs (WVO) 4

Wet op de expertisecentra (WEC) 4

Verordening leerlingenvervoer Beekdaelen 2019

ONDERWIJS. LEERLINGENVERVOER. BEKOSTIGING. BUITENLAND. Afwijzing aanvraag om bekostiging leerlingenvervoer voor zoon naar school in België. De reikwijdte van de WVO en de WEC is beperkt tot scholen in Nederland. Dat in artikel 4 van de WVO en van de WEC wordt voorgeschreven dat de gemeenteraad een nadere regeling vaststelt die de bekostiging van leerlingenvervoer van in de gemeente verblijvende leerlingen regelt, staat op zichzelf niet in de weg aan de bevoegdheid van de gemeenteraad om in de regeling ook in de bekostiging van het bezoek van scholen over de grens te voorzien. Dat de Verordening, bij gebrek aan een daarin opgenomen regeling voor bekostiging van leerlingenvervoer naar een school in België,

geen grondslag voor de gevraagde vervoersvergoeding biedt, volgt de Afdeling niet. Het college kan met toepassing van de hardheidclausule van artikel 23 van de Verordening van de bepalingen van de Verordening afwijken. Het college heeft i.c. niet deugdelijk gemotiveerd dat geen aanleiding bestaat om toepassing te geven aan de hardheidsclausule.

[Naar inhoudsopgave](#)

Wet Bibob

JnB 2024, 156

MK Rechtbank Oost-Brabant, 14-02-2024, [ECLI:NL:RBOBR:2024:499](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Helmond, verweerder.
Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (Wet Bibob) 3 lid 1 onder b, lid 5, lid 6

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.20

WET BIBOB. WABO. SAMENHANG. EVENREDIGHEID. Weigering omgevingsvergunning voor het verplaatsen van een woonwagen om Bibob-redenen. Strafbare feiten valsheid in geschrifte, kilometertellerfraude, handelen in strijd met de Wet milieubeheer en handelen in strijd met de Opiumwet. Bij zijn beoordeling van het samenhangcriterium mocht het college niet alleen de verplaatsing van de woonwagen betrekken, maar ook het doel waarvoor de omgevingsvergunning is aangevraagd, te weten het beoogde gebruik van de woonwagen als woning. I.c. is sprake van onvoldoende samenhang tussen de strafbare feiten kilometertellerfraude en verkoop hennep vanuit een wiettaxi en de omgevingsvergunning. De weigering is onvoldoende evenredig met de mate van het gevaar en de ernst van de resterende strafbare feiten. Het bestreden besluit is in strijd met artikel 3 van de Wet Bibob.

[Naar inhoudsopgave](#)

Wet open overheid/Wet openbaarheid van bestuur

JnB 2024, 157

Rechtbank Gelderland, 07-02-2024, [ECLI:NL:RBGEL:2024:594](#)

college van burgemeester en wethouders van Ede.

Wet open overheid (Woo) 5.1 lid 2 aanhef en onder f, lid 7

WOO. MILIEU-INFORMATIE. FACTUREN. CONCURRENTIEGEVOELIGE BEDRIJFS- EN FABRICAGEGEVENS. BELANGENAFWEGING. Niet-openbaar maken van tarieven en prijzen van door de gemeente Ede aan [derde partij] geleverde biomassa. I.c. wordt geoordeeld dat de facturen niet onder het begrip milieu-informatie vallen. Het zijn uitsluitend prijzen. Het begrip bedrijfs- en fabricagegegevens moet naar zijn aard restrictief worden uitgelegd. De facturen vallen onder het begrip concurrentiegevoelige bedrijfs- en fabricagegegevens. Ongegrond beroep.

JnB 2024, 158

Rechtbank Overijssel, 05-02-2024, [ECLI:NL:RBOVE:2024:604](#)

minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, verweerder.

Wet open overheid (Woo) 5.1 lid 2 onder i

WOO. GOED FUNCTIONEREN STAAT. Fraudemelding. Gedeeltelijke toe- en afwijzing verzoek om informatie. I.c. wordt geoordeeld dat verweerder in beginsel op grond van artikel 5.1, tweede lid, aanhef en onder i, van de Woo kon weigeren om de identiteit van de melder openbaar te maken alsmede de delen uit nader aangegeven documenten op basis waarvan die identiteit kan worden achterhaald, maar dat niet duidelijk is waarom dit tot de conclusie moet leiden dat openbaarmaking van die documenten in zijn geheel moet worden geweigerd. Verweerder had per document of per alinea van een document moeten beoordelen en motiveren waarom dat document of die alinea niet openbaar kan worden gemaakt of aan eisers kan worden verstrekt.

[Naar inhoudsopgave](#)

Wet politiegegevens

JnB 2024, 159

ABRS, 14-02-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:621](#)

korpschef van politie.

Wet politiegegevens (Wpg) 28

WET POLITIEGEGEVENS. CORRECTIERECHT. Afwijzing verzoek om rectificatie van een mutatierapport op grond van artikel 28 van de Wpg. I.c. wordt geoordeeld dat gezien de bewoordingen er in de drie betreffende passages van het mutatierapport niet alleen professionele indrukken, meningen of conclusies zijn opgenomen, maar ook feitelijke gegevens zijn weergegeven. In deze passages zijn namelijk woordenwisselingen, het gedrag van [appellant] en het effect daarvan op omstanders, en zijn uitlatingen feitelijk geformuleerd. [appellant] betwist dat deze feitelijke gegevens hebben plaatsgevonden. Het is daarom aan hem om aannemelijk maken dat deze onjuist zijn. Voordat de korpschef een nieuw besluit neemt, moet hij [appellant] daartoe alsnog in de gelegenheid stellen.

[Naar inhoudsopgave](#)

Wet wapens en munitie

JnB 2024, 160

MK ABRS, 14-02-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:615](#)

minister van Justitie en Veiligheid.

Wet wapens en munitie (Wwm) 41

Regeling wapens en munitie (Rwm) 50a lid 1 aanhef en onder b

WET WAPENS EN MUNITIE. WAPENVERLOF. AMBTSHALVE VERLENGING.

ONKOSTENVERGOEDING. I.c. wordt geoordeeld dat een ambtshalve verlenging geen handeling is die met een aanvraag als bedoeld in artikel 41 van de Wwm kan worden gelijkgesteld. In artikel 41 van de Wwm is geen grondslag te vinden voor het in rekening

brenge van een onkostenvergoeding voor een ambtshalve verlenging van de geldingsduur van een wapenverlof terwijl die ingevolge artikel 104 van de Grondwet wel vereist is. De minister was daarom i.c. niet bevoegd de onkostenvergoeding voor de ambtshalve verlenging van de wapenverloven voor het jaar 2020 bij [appellant] in rekening te brengen.

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenrecht

Regulier

JnB 2024, 161

MK Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, 09-02-2024, [ECLI:NL:RBDHA:2024:1715](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Associatiebesluit 1/80 13

Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden 8, 14

Internationaal Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie 1, 2

Handvest van de grondrechten van de Europese Unie 21

ASSOCIATIERECHT TURKIJE. De herinvoering van de plicht tot inburgering in het buitenland voor Turkse staatsburgers, in het bijzonder geestelijk bedienaren, voldoet aan de eisen van geschiktheid, noodzakelijkheid en evenredigheid en is niet in strijd met het discriminatieverbod.

14. In deze zaak wordt voor het eerst de vraag aan de rechter voorgelegd of de nieuwe inburgeringsmaatregel voor Turkse staatsburgers de toets aan het recht kan doorstaan, in het bijzonder voor geestelijk bedienaren. De rechtbank zal deze vraag beantwoorden door deze nieuwe maatregel te toetsen aan de eisen van geschiktheid, noodzakelijkheid en evenredigheid zoals die voortvloeien uit de hiervoor onder 12 genoemde jurisprudentie. [...]

15. Duidelijk is dat de regering de nieuwe inburgeringsmaatregel voor Turkse staatsburgers heeft ingevoerd om de integratie van Turken die naar Nederland komen te verbeteren. Hiervoor onder 12 is al overwogen dat het bevorderen van integratie een dwingende reden van algemeen belang is die een inbreuk op de standstill-bepaling kan rechtvaardigen. Het afleggen van een examen waarbij basiskennis van de Nederlandse taal en de Nederlandse samenleving wordt verwacht, is een geschikte maatregel om integratie van immigranten in Nederland te verbeteren. Dat er bijna geen andere landen zijn in de Europese Unie met een vergelijkbare regeling, en dat diverse regelingen in andere lidstaten andere voorwaarden kennen, maakt de Nederlandse regeling niet ongeschikt. In het *Caner Genc*-arrest is met zoveel woorden erkend dat het behalen van een inburgeringsexamen in het buitenland een onmiskenbaar nuttige integratiemaatregel betreft. Met wat eiser heeft aangevoerd over de concrete invulling van de huidige maatregel, heeft hij niet aannemelijk gemaakt dat aan de geschiktheid van die maatregel als zodanig moet worden getwijfeld.

16. Dat er een noodzaak is om de integratie van Turken in Nederland te verbeteren, heeft verweerder voldoende onderbouwd. Hierbij is in de eerste plaats van belang dat er een relatief grote groep Turkse migranten naar Nederland komt. Dit is niet in geschil. Evenmin is in geschil dat uit analyse van cijfers van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) blijkt dat Turkse nieuwkomers weliswaar beter integreren dan Marokkaanse nieuwkomers, maar slechter dan migranten uit de

lidstaten van de Europese Unie (aldus ook de hiervoor genoemde Kamerbrief van 4 februari 2020). Eiser wijst erop dat de groep van Turkse staatsburgers, gelet op deze cijfers, niet het slechtste integreert in de Nederlandse samenleving, temeer daar deze groep de afgelopen jaren niet inburgeringsplichtig was terwijl de groep Marokkaanse staatsburgers dat wel was. Dit gegeven laat echter onverlet dat uit de bedoelde cijfers van het CBS volgt dat er voor de groep Turkse staatsburgers nog veel verbetering mogelijk is, aangezien zij achterblijven bij de immigranten uit lidstaten van de Europese Unie. Verweerder heeft hierbij terecht opgemerkt dat het ook in het belang van de immigrant zelf is om beter te integreren. Verder is in dit kader van belang dat niet is gebleken dat een minder vergaande maatregel ook geschikt is om de integratie van Turken in Nederland op gelijkwaardige wijze te verbeteren. Inburgering na binnenkomst betekent immers dat ook immigranten die in het geheel nog niet zijn geïntegreerd toegang kunnen krijgen tot Nederland. Verder heeft verweerder voor de specifieke groep van geestelijk bedienaren goed gemotiveerd dat zij een richtinggevende rol kunnen hebben bij de wijze waarop de leden van hun geloofsgemeenschap zich in de maatschappij opstellen. Voor geestelijk bedienaren is het dan ook extra noodzakelijk dat zij alleen naar Nederland komen indien zij vooraf voldoende zijn gestart met hun integratie in de Nederlandse maatschappij.

17. In het kader van de evenredigheid is het volgende van belang. Niet in geschil is dat 72% van de Turkse staatsburgers slaagt voor het inburgeringsexamen zoals dat nu is ingericht (dit volgt uit de Kamerbrief van 6 april 2023, 32824-382). Ook is niet in geschil dat het studiemateriaal kosteloos en in de Turkse taal ter beschikking wordt gesteld via internet, fysieke bijeenkomsten niet zijn vereist en er slechts basale kennis van de Nederlandse taal en de Nederlandse samenleving wordt verwacht. Daarnaast zijn er diverse mogelijkheden voor ontheffing van de inburgeringsplicht, die in de Werkinstructie 2021/21 en in diverse onderdelen van de Vreemdelingencirculaire 2000 concreet zijn uitgewerkt. Uit de 'Monitor inburgeringsexamen buitenland', die bij de voornoemde Kamerbrief van 6 april 2023 is gevoegd, blijkt bovendien dat er in de praktijk ook geregeld ontheffing wordt verleend. Hieruit kan worden afgeleid dat het ook na de herinvoering van de inburgeringsplicht niet onnodig moeilijk is voor Turkse staatsburgers om naar Nederland te komen. De rechtbank betreft hierbij ook dat de legesbedragen lager zijn dan de bedragen die zijn beoordeeld in het hiervoor genoemde *K. en A.-arrest* en dat eiser geen omstandigheden naar voren heeft gebracht op grond waarvan de nieuwe regeling voor hem persoonlijk onevenredig zou uitpakken.

18. Dit leidt tot de tussenconclusie dat de herinvoering van de plicht tot inburgering in het buitenland voor Turkse staatsburgers, in het bijzonder geestelijk bedienaren, niet in strijd is met de standstill-bepaling in artikel 13 van het associatiebesluit 1/80.

19. De rechtbank ziet zich vervolgens voor de vraag gesteld of deze maatregel in strijd is met de anti-discriminatiebepalingen van het associatierecht en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (artikel 14, gelezen samen met artikel 8), het Internationaal Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie (artikelen 1 en 2) en het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (artikel 21).

20. Deze vraag komt neer op de vraag of er met de maatregel een ongerechtvaardigd onderscheid wordt gemaakt op basis van nationaliteit of ras. Naar het oordeel van de rechtbank is daarvan geen sprake, omdat - zoals hiervoor al is overwogen - het een noodzakelijke, geschikte en evenredige maatregel betreft. In aanvulling hierop wordt nog het volgende geoordeeld.

21. De inburgeringsplicht is gekoppeld aan de voorwaarde dat uitsluitend op vertoon van een inreisvisum, een zogenoemde machtiging tot voorlopig verblijf (mvv), Nederland mag worden ingereisd. Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in het *Yön-arrest* ([ECLI:EU:C:2018:632](https://eur-lex.europa.eu/eli/cjrep/2018/632))

geoordeeld dat het mvv-vereiste ook kan gelden voor Turkse staatsburgers die onder het associatierecht vallen. Het Hof heeft in dit arrest namelijk geoordeeld dat ook het beheer van migratiestromen een dwingend algemeen belang dient. Voorts is niet gebleken dat verweerder willekeurig omgaat met het vrijstellen van landen van het mvv-vereiste. De enkele omstandigheid dat enkele van deze landen in sociaal-economisch opzicht vergelijkbaar zijn met Turkije is daartoe onvoldoende. Verweerder heeft voldoende toegelicht dat de vrijgestelde landen in een andere relatie staan tot Nederland en een ander aandeel leveren in de instroom van immigranten. Uit de vrijstelling van het mvv-vereiste vloeit logischerwijze voort dat er geen plicht tot inburgering in het buitenland is, omdat anders deze vrijstelling zinledig zou worden. Verder kan de uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Haarlem, van 23 januari 2023 ([ECLI:NL:RBDHA:2023:622](#)) waarop eiser zich heeft beroepen hem niet baten. Het ging in die zaak namelijk om de uitleg van het recht op gezinsleven, dat in deze zaak niet speelt.

22. Dit leidt tot de tussenconclusie dat de herinvoering van de plicht tot inburgering in het buitenland voor Turkse staatsburgers, in het bijzonder geestelijk bedienaren, niet in strijd is met het discriminatieverbod.

[Naar inhoudsopgave](#)

Asiel

JnB 2024, 162

Tussenuitspraak Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Roermond, 09-02-2024,

[ECLI:NL:RBDHA:2024:1473](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 29 lid 1 b

ASIEL. De rechtbank wil zich nader vergewissen en meer kennis vergaren over de achtergrond en uitgangspunten van de schouw om te kunnen beoordelen welke waarde - vanuit juridisch oogpunt- toekomt aan schouwbevindingen. De rechtbank zal verweerder in de gelegenheid stellen om zich hier nader over uit te laten en aan te geven of de nadere toelichting die de rechtbank noodzakelijk acht, in een open gesprek ter zitting kan worden verstrekt of enkel op schriftelijke vragen van de rechtbank zal worden gegeven.

6. De rechtbank heeft dus onder meer vragen over de uitgangspunten van de schouw, de wijze waarop de schouw plaatsvindt en de conclusies die worden getrokken op grond van waarnemingen van uiterlijk en gedragingen tijdens de schouw en welke fysieke kenmerken en gedragingen daarvoor relevant worden geacht en waarop dat is gebaseerd. De rechtbank weet ook niet waaruit de opleiding bestaat om te mogen schouwen.

7. Deze rechtbank en zittingsplaats heeft eerder aangegeven zich nader te willen vergewissen door de schouwers ter zitting te horen (uitspraak van 21 februari 2023, [ECLI:NL:RBDHA:2023:1951](#)). Na de uitspraak is het besluit in die procedure echter ingetrokken, zodat er geen nadere zitting heeft plaatsgevonden en er ook geen nadere uitspraak door de rechtbank is gedaan.

8. De rechtbank is ervan op de hoogte dat recent op grond van de Wet Open Overheid meerdere documenten van onder meer de AVIM, IND en Kmar over de schouw en de opleiding van schouwers openbaar zijn geworden en de rechtbank heeft ook kennis genomen van deze documenten. De rechtbank acht het echter onzorgvuldig om op grond van deze documenten uitspraak te doen zonder verweerder in de gelegenheid te stellen nadere toelichting op deze documenten te geven en zonder

verweerder in de gelegenheid te stellen om met de wederpartij in deze procedure en de rechtbank een open gesprek aan te gaan over “de schouw” en de wijze waarop schouwers worden opgeleid. De rechtbank wil zich, zoals hiervoor gemotiveerd, enkel nader vergewissen en meer kennis vergaren over de achtergrond en uitgangspunten van de schouw om te kunnen beoordelen welke waarde -vanuit juridisch oogpunt- toekomt aan schouwbevindingen.

9. De rechtbank sluit niet uit, gelet op de intrekking van het besluit in de eerdere procedure, dat verweerder het bezwaarlijk vindt om zogenoemde schouw-opleiders door de rechtbank te laten horen ter zitting. De rechtbank zal verweerder dan ook in de gelegenheid stellen om zich hier nader over uit te laten en aan te geven of de nadere toelichting die de rechtbank noodzakelijk acht, in een open gesprek ter zitting kan worden verstrekt of enkel op schriftelijke vragen van de rechtbank zal worden gegeven. De rechtbank zal verweerder een periode van zes weken geven om zich te beraden op welke wijze nadere informatie aan de rechtbank zal worden verstrekt.

10. De rechtbank zal dan ook een tussenuitspraak doen om verweerder die gelegenheid te bieden.

[Naar inhoudsopgave](#)